समुद्रं काममभिजयेमेति। ता एतमङ्गोऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्। ततो वै ताः समुद्रं काममभ्यजयन्। समुद्रꣳ ह वै काममभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अङ्ग्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा। अभिजित्यै स्वाहेति" [४] इति। योऽयं 'समुद्रः' जलराशिः, तमेतं जलराशिं 'काममभिजयेय' स्वेच्छया वशीकुर्मः, 'इति' एवं, देवतानां कामना। यजमानस्तत्र 'समुद्रं', अतिप्रभुत्वेन समुद्रसदृशं, 'कामम्' अभिलषितार्थं, अभिजयति। स्पष्टमन्यत्॥

अथ पञ्चमस्येष्टिं विधत्ते। "विश्वे वै देवा अकामयन्त। अनपजय्यं जयेमेति। त एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्। ततो वै तेनपजय्यमभ्यजयन्। अनपजय्यꣳ ह वै जयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। अनपजय्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति" [५] इति। जेतुमशक्यः शत्रुः 'अनपजय्यः', तं 'जयेमेति', विश्वेषां देवानां कामना, तस्य जेतुमशक्यस्य शत्रोरभिमानी देवोऽप्यनपजय्यः। तस्य जयाभिमानी देवः 'जितिः'। स्पष्टमन्यत्॥

अथ षष्ठस्येष्टिं विधत्ते। "ब्रह्म वा अकामयत। ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति। तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते चरुं निरवपत्। ततो वै तद्ब्रह्मलोकमभ्यजयत्। ब्रह्मलोकꣳ ह वा अभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।